

A korosztály dicsérete

*közöttetek érzem jól magam mai harmincasok
mozdulataitokat megértem szavaitok az én szavaim
és hűsek a letisztult gondolatok melyeket hoztok
elpergett évtizedek föllombosodott ifjúsága alól
s mint világégések megmaradt reménykedésének fiai
nemes egyszerűséggel nyúltok a friss kenyérhez
természetes igényetek a szavak turbékoló szabadsága
fületekben már nem dobolnak indulók égő hangfoszlányai
mozgalmi sokk nem üt meg titeket két infarktus között
hogy csúszsatok még valamit az érdes ranglétrán fölfelé
a kompromisszum öreges diadalával
hősködésbe pólyált megalkuvásra még nincs szükségetek
jöttök bölcsen leintitek a zöld mutatókkal útba lendülőket
hallgatjátok csöndesen a nektek zuhogó idő robajait
melyek mögött falak omolnak gyanakvás nyüszít
s meghalnak a brossúrákba stencilezett hamis tételek
a terror főpapjai a félig emésztett múlt a rossz agitátorok
nyugalmatok érthető hisz ti szövitek majd az ezredév hangulatát
és ti állítjátok élére e hánykolódó század tanulságait
míg meg nem borítják őket nyomunkba szegődő indulatok
melyek szelével elszálllok veletek én is osztozva az enyészeten
nagy misztikus hegyek kékülő vonulatain túlra*

ZALÁN TIBOR

Hidegpróza

(„X. Y.” Sziveri Jánosnak)

*a föld forog nélkülünk velünk
(egyszer úgymint bekövetkezünk)
forog a sárgolyó némán és gyászban
megbújik a szög és kussol a zsákban
ragrímek rögrímek — az élet alom
tücsök zizeg. talán. fülel a birodalom
?irodalom? a papír hallgat*